

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I KŽ-Us 148/2019-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ane Garačić, kao predsjednice vijeća, te Perice Rosandića i Damira Kosa, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Martine Setnik, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Z. M., zbog kaznenog djela iz čl. 246. st. 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. - dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi okrivljenog Z. M. podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku od 4. listopada 2019. broj Kov-3/2019-16 o odbijanju prijedloga okrivljenog za izdvajanje nezakonitih dokaza, u sjednici održanoj 20. travnja 2020.

r i j e š i o j e :

Žalba okrivljenog Z. M. odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem optužnog vijeća Županijskog suda u Osijeku odbijen je kao neosnovan prijedlog okrivljenog Z. M. za izdvajanje iz spisa kao nezakonitih dokaza dokumentacije pobliže navedene pod točkama 1. do 35. izreke tog rješenja.

Protiv rješenja dvije žalbe je podnio okrivljeni Z. M., obje putem branitelja V. M., odvjetnika iz Z., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, i to pred potpuno izmijenjeno vijeće. O žalbama okrivljenika odlučeno je kao o jednoj žalbi.

Spis je sukladno odredbi članka 474. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/2008., 76/2009., 80/2011., 91/2012., 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017. i 126/2019. – dalje: ZKP/08.) dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba okrivljenika nije osnovana.

Žalitelj prvenstveno upućuje kako je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak. 1. točka 11. ZKP/08. time što niti u izreci rješenja, a ni u uputi o pravu na žalbu nije naznačio zakonske osnove. Drži da se slijedom toga pobijano rješenje ne može ispitati. Nadalje, a u pogledu razloga koje je prvostupanjski sud iznio kada je odbio prijedlog za izdvajanje nezakonitih dokaza, upućuje kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je dokaze na kojima se temelji optužnica prikupljao ovlašteni tužitelj. Ističe kako je dio dokaza, i to oni za koje drži da su nezakoniti, prikupljen od strane Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (USKOK-a) i to po zamjeniku Općinske državne odvjetnice u Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu S. M., koji, prema stavu žalitelja, ne zadovoljava formalne uvjete koje bi trebao zadovoljavati zamjenik Ravnatelja USKOK-a. Drži kako okolnost da je konkretnu optužnicu protiv okrivljenika podnijelo Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu kao ovlašteni tužitelj, dokaze koje je prikupio USKOK i to po neovlaštenom tužitelju, čini sve tako prikupljene dokaze nezakonitima.

Suprotno tvrdnjama okrivljenika, sud prvog stupnja nije počinio povrede na koje je ukazano žalbom jer se, ponajprije u pogledu bitne povrede odredbi kaznenog postupka ne radi o povredi takve prirode zbog koje se pobijano rješenje ne bi moglo ispitati. Osim toga, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenično stanje, te je u pobijanom rješenju, u prilog svoje odluke, iznio jasne, nedvosmislene i dostatne razloge, koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

Prvenstveno, nedvojbeno je da je pobijana odluka donesena od strane optužnog vijeća, a postupanje optužnog vijeća u pogledu nezakonitih dokaza regulirano je člankom 351. ZKP/08. s time da je u stavku 1. određeno da će vijeće odlučiti o zakonitosti dokaza, po prijedlogu stranaka ili neovisno od njega, a stavkom 3. je određeno kako je protiv rješenja suda o zakonitosti dokaza dopuštena posebna žalba.

Stoga, bez obzira što prvostupanjski sud nije u izreci pobijanog rješenja naveo da prijedlog okrivljenika za izdvajanje nezakonitih dokaza odbija temeljem članka 351. stavak 1. ZKP/08., ne radi se o takvom propustu radi kojeg bi se prvostupanjsko rješenje moralo ukinuti. Naime, da bi bila ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. na koju upućuje žalitelj, mora se raditi o taksativno propisanim modalitetima povreda postupka koje su takve prirode da se pobijana odluka ne može ispitati, što ovdje nije slučaj.

Nadalje, u pogledu razloga zbog kojih je prvostupanjski sud suštinski odbio prijedlog okrivljenika za izdvajanje nezakonitih dokaza, a koji se odnose na status ovlaštenog tužitelja, razloge koje je iznio prvostupanjski sud u cijelosti prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

Naime, kako je to već izraženo u više odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pa i u citiranom rješenju KŽ-Us-8/2018 od 10. travnja 2018., koju okrivljenik ovdje u žalbi detaljno, no suvišno, analizira i kritizira, u konkretnoj je situaciji neupitno da su dokazi na koje upućuje okrivljenik prikupljeni od strane ovlaštenog tužitelja. U konkretnom slučaju, S. M., koji je već ranije imenovan za državno-odvjetničkog dužnosnika u Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, privremeno je upućen na rad u USKOK, i to na poslove zamjenika Ravnatelja USKOK-a. Za privremeno upućivanje na rad u USKOK na poslove zamjenika Ravnatelja USKOK-a, nije potrebno da isti udovoljava uvjetima radnog iskustva kakvo je

potrebno za redoviti raspored na mjesto zamjenika Ravnatelja USKOK-a. Jednako tako, u pogledu trajanja njegovog upućivanja na rad na pojedinom predmetu nedvojbeno je, a što niti žalitelj ne dovodi u pitanje, da je rješenjima Glavnog državnog odvjetnika od 4. rujna 2015., 2. rujna 2016., 5. rujna 2017. i 14. rujna 2018. S. M. upućen na rad u USKOK, svakim rješenjem na vrijeme od jedne godine.

Stoga je u pravu prvostupanjski sud kada je zaključio da je imenovani zamjenik Ravnatelja USKOK-a obavljao rad na određenom predmetu, koji uključuje i prikupljanje dokaza, na osnovu valjano donesene odluke tj. rješenja o privremenom upućivanju na rad u USKOK, donesenog od strane Glavnog državnog odvjetnika, te je isti postupao u svojstvu ovlaštenog tužitelja, pa su radnje takvog zamjenika zakonite, a nastavno tome i dokazi koje je pribavio, pribavljeni su na zakonit način. Pri tome, niti okolnost da je dokaze na kojima se temelji optužnica koju je podnijelo nadležno Županijsko državno odvjetništvo prikupio USKOK, kao specijalizirano državno odvjetništvo, ne dovodi u pitanje zakonitost prikupljenih dokaza. Naime, članak 2. stavak 2. ZKP/08. propisuje da je za djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti ovlašteni tužitelj državni odvjetnik.

Prema tome, prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju dao jasnu i valjanu ocjenu zakonitosti dokaza čije je izdvajanje predložio okrivljenik, a što u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

Iz svih naprijed navedenih razloga, kako žalba optuženika nije osnovana, niti je pri ispitivanju pobijanog rješenja po službenoj dužnosti utvrđeno da bi sud prvog stupnja počinio povredu iz članka 494. stavak 4. ZKP/08, valjalo je, na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP/08., odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 20. travnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Ana Garačić, v.r.